

Stedet for paa 10 Mar, saa meget mindre som der jo navnlig af Grosserer-societetet er nævnt begge disse to Tal. Men naar det maatte blive Enden derpaa, at Accisen kun skal gjælde for 5 Mar; er der efter min Formening heller ikke nogen særdeles Grund for mig til at fastholde, at den sidste Del af § 1 skal blive staaende; thi der vil neppe synderlig blive Spørgsmaal om Anvendelsen af denne Bestemmelse, forinden dette hele Emne igjen er kommet til at ligge for til Behandling af Lovgivningsmagten. — Hvad Vndringsforslaget under Nr. 2 angaar, skal jeg heller ikke gjøre nogen Indvending imod det; dog tror jeg at turde sige, at det vil give nogen Nedgang i Accisen. Jeg er ikke i Besiddelse af Oplysninger, som ere tilstrækkelige til at kunne have nogen aldeles klar Mening derom; men jeg forudsætter, at det vil give en Nedgang, om det end ikke vil være af nogen overordentlig stor Betydning. — 3 Anledning af Vndringsforslagene under Nr. 3 og 4 skal jeg gjøre den mere almindelige Bemærkning, at det ikke forekommer mig i sin Orden, at man benytter dette Lovforslag efter at have gjemt det i to Maaneder i Udvalg til derigjennem at søge at sætte Forandringer i Havneavgiften igjennem; det vil navnlig gjælde med Hensyn til Forslaget under Nr. 4, at det vil berede en Vanskelighed for det ærede Udvalg for at se sin Billie gennemført. Hvad Forslaget under Nr. 3 angaar, nemlig om Sandavgiften, da er jeg i det heldige Tilfælde allerede i længere Tid at have beskæftiget mig med dette Forhold, og da jeg er kommen til den samme Anskuelse som det ærede Udvalg, at det er rettest at ophæve denne Afgift, der ikke har nogen særdeles Betydning og i ethvert Tilfælde synes at opluges af Opkrævningsudgifterne, og som heller ikke kan souteneres, saa finder jeg ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at holde fast paa denne Afgift og skal derfor ganske tiltræde Forslaget under Nr. 3. — Hvad derimod Forslaget under Nr. 4 angaar, da befinder jeg mig i samme Tilfælde som det ærede Mindretal i Udvalget, at jeg ikke kan se, hvorhen dette Forslag fører, navnlig ikke kan se, hvilken Afgang i Indtægter for Havnen Forslagets Vedtagelse vil medføre. Kun saa Meget kan jeg sige, at det vil komme til at række meget videre, end det efter sin Ordlyd antyder; thi, medens jeg for mit Vedkommende ikke skal sætte mig imod Tanken at lette de danske Seilskibe, der gaa i denne Fart, saa meget som muligt, vil jeg gjøre opmærksom paa, at der findes Traktater med fremmede Magter, som ville gjøre det til en Nødvendighed, naar man gaar ind paa Forslaget, da ogsaa at give disse fremmede Staters Undersaatter, der gaa i samme Fart, den samme Indrømmelse. Da der nu ikke har været levet mig Tid til at kunne faae noget som helst Overblik over, hvad dette vil andrage, saa er jeg ikke i Stand til at tiltræde dette Forslag, i alt Fald ikke i den Form

hvori det for Tiden foreligger. Som sagt, jeg erklærer mig villig til at søge de Lettelser, jeg kan, for de danske Seilskibe, naar det kan ske med en moderat Afgang i Havneavgifterne, og jeg vil derfor ikke sætte mig derimod, hvis man til 3die Behandling vil omredigere dette Vndringsforslag, saaledes at man udvider den Bemyndigelse, der er givet Indenrigsministeren i Loven af 31te Mars 1864 til at give Moderation med Hensyn til Seilskibe og Dampskibe i Paketfart til ogsaa at gjælde disse Skibe; men jeg kan ikke gaa ind paa Vndringsforslaget, som det nu foreligger, hvorved der tilfuges en ligefrem Ret for disse Skibe til, at den omhandlede Fart skal betragtes som indenrigsk Fart. Det kommer, som sagt, ikke alene til at gjælde de danske Skibe, men vil efter de bestaaende Traktater komme til tillige at omfatte alle preussiske, svenske og norske Skibe. Dette Vndringsforslag under Nr. 4 maa jeg altsaa fraraade, saaledes som det foreligger, men skal ikke have Noget imod at gaa ind paa det i den Redaktion, som jeg har antydet, naar det kommer til at foreligge saaledes til 3die Behandling. Hvad Vndringsforslagene under Nr. 5 og 6 angaar, da er der fra min Side ikke Noget imod dem at erindre.

Jonger: Jeg vil tillade mig i høi Grad at anbefale det ærede Udvalg at følge den Hensigt, som den ærede Indenrigsminister nu fremsætter, om at omendre det under Nr. 4 stillede Forslag til Sagens 3die Behandling i den Retning, som den ærede Minister antydede. Foruden det Hensyn, som blev fremhævet af den ærede Indenrigsminister, er der endnu et Hensyn, som gjør det særdeles ønskeligt, at en Beskættelse som den, man attraar, er af en saadan Besskaffenhed, at det staa i Regjeringens Magt at tilstaa eller negte den. Det er nemlig Hensynet til, at det i disse Forhold ofte er af en ikke ringe Vigtighed at opnaa Gjensidighed fra de Staters Side, som Taler er om. Vi have for ikke mange Aar siden haft en temmelig vidtløftig og vanskelig Forhandling med Sverig, nemlig om Forholdet mellem Havnene paa begge Sider af Sundet, og jeg skulde tro, at Havneavgifterne ved denne Leilighed have spillet en ikke ganske ringe Rolle. Der som vi nu paa Forhaand selv ophæve den Myndighed, som nu haves til at opkræve en større Afgift af Skibe, der komme fra svenske Havne, saa berøve vi vor Regjering det vigtigste Vaaben som den har, til at udrette Noget i samme Retning for danske Skibe, som fare paa Sverig. Jeg tror derfor, at man meget maa anbefale at støtte den ærede Indenrigsminister med Hensyn til det Dnske, han har fremsat om en Omredaktion af Vndringsforslaget Nr. 4.

Ordføreren: Naar den ærede Indenrigsminister i de Bemærkninger, han gjorde, hentydede